

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 1987

στην υπόθεση 420/85: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (1)

(Εκτέλεση οδηγίας — συνδυασμένες σιδηροδρομικές/οδικές μεταφορές εμπορευμάτων)

(87/C 200/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου».)

Στην υπόθεση 420/85, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος G. Marengo) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: L. Ferrari Bravo, επικουρούμενος από τον O. Fiumara, Avvocato dello Stato) η οποία έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, κυρίως, παραλείποντας να εφαρμόσει την οδηγία 82/603/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουλίου 1982, για την τροποποίηση της οδηγίας 75/130/ΕΟΚ περί θεσπίσεως κοινών κανόνων για ορισμένες συνδυασμένες σιδηροδρομικές/οδικές μεταφορές εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών (ΕΕ αριθ. L 247, σ. 6) και, επικουρικός, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco, O. Due, K. Bahlmann, R. Joliet και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: P. Heim, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 1987 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να προβλέψει εντός της ταχθείσας από την οδηγία 82/603/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουλίου 1982 για την τροποποίηση της οδηγίας 75/130/ΕΟΚ περί θεσπίσεως κοινών κανόνων για ορισμένες συνδυασμένες σιδηροδρομικές/οδικές μεταφορές εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών προθεσμίας τη μείωση ή την επιστροφή των τελών κυκλοφορίας που είχαν επιβληθεί στα φέροντα μηχανή οχήματα που χρησιμοποιούνται στις συνδυασμένες μεταφορές όπου όχι μόνο το ρυμουλκούμενο όχημα αλλά επίσης και το ίδιο το φέρον τη μηχανή όχημα φορτώνεται στο τραίνο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.
2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 359 της 31. 12. 1985.

ΔΙΑΤΑΞΗ

του προέδρου του δευτέρου τμήματος,

της 3ης Ιουνίου 1987,

στην υπόθεση 161/87 R: Gert Muysers και Walter Tülp κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Υπάλληλοι — Αναστολή εκτελέσεως)

(87/C 200/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου».)

Στην υπόθεση 161/87 R, Gert Muysers και Walter Tülp, υπάλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από το Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 18a, rue des Glacis, κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενο από το M. Becker), που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως, κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, διατάξεως αναστολής της διαδικασίας του διαγωνισμού CC/A/8/85, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε στις 3 Ιουνίου 1987 διάταξη με το εξής διατακτικό:

1. Η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(1) Βλέπε σελίδα 5 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή των Gert Muysers και Walter Tülp κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Ιουνίου 1987

(Υπόθεση 161/87)

(87/C 200/07)

Οι Gert Muysers και Walter Tülp, εκπροσωπούμενοι από το δικηγόρο Victor Biel, 18a rue des Glacis, L-1628 Λουξεμβούργο, ο οποίος είναι και αντικλητος, άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Ιουνίου 1987 προσφυγή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- a) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή, και
- b) επιπλέον δάσιμη·
- γ) κατά συνέπεια να ακυρώσει την μη αποδοχή συμμετοχής στο διαγωνισμό
- δ) να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφυγή στρέφεται κατά της μη αποδοχής των προσφευγόντων στον διαγωνισμό CC/A/8/85, στον οποίον δεν τους επιτράπηκε κατά τον υπό κρίση χρόνο —όπως ακριβώς

και σε όλους τους άλλους υποψηφίους— από την εξεταστική επιτροπή να συμμετάσχουν και ο οποίος ήδη συνεχίζεται μόνο με τους τέσσερις από τους υποψηφίους που νίκησαν στις υποθέσεις 321 (1), 322 (2), 323 (2) και 417/85 (3). Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παραβάσεις του άρθρου 176 της συνθήκης ΕΟΚ, παραβίαση της αρχής της καλής πίστης, της αρχής της νομιμότητας της διοίκησης, του καθήκοντος αρωγής και την έλλειψη φροντίδας για τα συμφέροντα της υπηρεσίας. Υποστηρίζουν ότι βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση όπως οι προσφεύγοντες στις προαναφερθείσες υποθέσεις και για το λόγο αυτό, μεταξύ άλλων, δεν άσκησαν προσφυγή, επειδή από τις ανακοινώσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχές προέκυπτε ότι η διαδικασία ανεστάλη και θα συνεχιζόταν αργότερα σε περίπτωση ευνοϊκού αποτελέσματος ενδεχομένων προσφυγών. Απόρριψη των υποψηφιοτήτων τους δεν τους ανακοινώθηκε ποτέ, ούτε δημοσιεύτηκε ποτέ κατάλογος των κατάλληλων υποψηφίων στον οποίο να αναγραφόταν η λέξη «κανείς». Στις αποφάσεις του Δικαστηρίου επί των υποθέσεων 322 και 323/85 διαφαίνεται ότι η διαδικασία πρέπει να επαναληφθεί εξ' ολοκλήρου. Μοναδικός λόγος για την τωρινή συμπεριφορά του καθού φαίνεται να είναι ο φόβος νέων προσφυγών των υποψηφίων που νίκησαν στις προαναφερθείσες υποθέσεις.

(1) ΕΕ αριθ. C 294 της 20. 11. 1986, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 294 της 20. 11. 1986, σ. 5.

(3) ΕΕ αριθ. C 53 της 28. 2. 1987, σ. 6.

Προφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 5 Ιουνίου 1987

(Υπόθεση 169/87)

(87/C 200/08)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Henri Etienne και τον Daniel Calleja, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο το Γεώργιο Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Ιουνίου 1987 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι μη καθορίζοντας τις τιμές λιανικής πωλήσεως των επεξεργασμένων καπνών στο επίπεδο που καθορίστηκε από τους διομηχάνους και τους εισαγωγείς, υπό τη μόνη επιφύλαξη της εφαρμογής της νομοθεσίας γενικού χαρακτήρα που προορίζεται να αναχαιτίσει την άνοδο των τιμών, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου και του άρθρου 30 της συνθήκης ΕΟΚ και μη θέτοντας σε εφαρμογή τα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση

της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1983, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη επίσης τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 171 της συνθήκης ΕΟΚ.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ

Το άρθρο αυτό προβλέπει τον ελεύθερο καθορισμό των τιμών λιανικής πωλήσεως των επεξεργασμένων καπνών από τους διομηχάνους και τους εισαγωγείς. Ο ελεύθερος καθορισμός των τιμών έχει ως μόνο περιορισμό το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν τις εθνικές νομοθεσίες ελέγχου των τιμών.

Είναι αποδεδειγμένο ότι οι διομηχανοί ή εισαγωγείς επεξεργασμένων καπνών στη Γαλλία δεν μπόρεσαν να καθορίσουν ελεύθερα τις ανώτατες τιμές λιανικής πωλήσεως και ότι αυτές οι αρνήσεις επικυρώσεως των τιμών που καθορίστηκαν από τους διομηχάνους ή εισαγωγείς προβλήθηκαν από τις γαλλικές δημόσιες αρχές κατ' εφαρμογή των μηχανισμών διανομής και δημοσιεύσεως των υφισταμένων τιμών.

Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι τα προβληθέντα εμπόδια στις δηλώσεις τιμών των διομηχανών ή των εισαγωγέων δικαιολογούνταν από γενική πολιτική ελέγχου των τιμών. Αυτή καθαυτή η διατήρηση του ελέγχου τιμών στα προϊόντα καπνού ως εφαρμογή γενικής πολιτικής δεν δικαιολογείται πλέον αφού καταργήθηκε ο έλεγχος των τιμών κατά γενικό τρόπο με τη διάταξη 86/1243 της 1ης Δεκεμβρίου 1986 περί ελευθέριας τιμών συναγωνισμού.

Παράβαση του άρθρου 30 της συνθήκης ΕΟΚ

Η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι το γαλλικό σύστημα θέτει σε μειονεκτική θέση τη διάθεση των εισαγομένων προϊόντων διότι δεν λαμβάνει υπόψη παρά την κατάσταση στη γαλλική αγορά και δεν επιτρέπει στους διομηχάνους των λοιπών κρατών μελών αν επιρρίψουν την άνοδο του κόστους παραγωγής επί των τιμών διαθέσεως στη Γαλλία. Επομένως είναι ασυμβίβαστο με το άρθρο 30 ΕΟΚ. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το σύστημα περιορισμού των εν λόγω τιμών πλήττει τη διάθεση των εισαγομένων προϊόντων κατά τρόπο ιδιαίτερος βαρύνει αφού οι απώλειες, οι οποίες είναι σημαντικές, του μόνου γάλλου διομηχανού (SEITA) καλύπτονται αυτομάτως από τον προϋπολογισμό του γαλλικού κράτους.

Παράβαση του άρθρου 171 της συνθήκης ΕΟΚ

Είναι αποδεδειγμένο ότι ακόμη και μετά την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1986 οι γαλλικές αρχές καθόρισαν τις τιμές λιανικής πωλήσεως σε επίπεδο διαφορετικό από εκείνο των διομηχανών ή εισαγωγέων.

Η γνωμοδότηση που δημοσιεύτηκε στις 24 Ιανουαρίου 1985 αποτέλεσε ασφαλώς νομικό τίτλο που επιτρέπει στις αρχές που έχουν επιφορτιστεί με την εφαρμογή της αποφάσεως να τηρούν τις επιταγές της συνθήκης όπως προσδιορίστηκαν από το Δικαστήριο.